

WAGNERIANA CATALANA Nº 30 ANY 2009

TEMA 8: ALTRES COMPOSITORS. 8.1: WAGNERIANS CATALANS

TÍTOL: **DANIEL MANGRANÉ**

AUTOR: *Jordi Mota*

La faceta de compositor de Daniel Mangrané és totalment secundària, però tractant-se d'un wagnerià convençut, i al mateix temps, sent el que podríem dir un « savi », que era capaç d'abastar els camps més diversos, hem cregut que mereixia un lloc entre els compositors que anem recordant en les nostres pàgines.

Daniel Mangrané va néixer a Tortosa el 18 de març de 1910, i tot i que el seu pare es trobava vinculat al món del cine, mai va pensar, en la seva joventut, dedicar-se a un divers i complicat món com aquest. Va estudiar química a Alemanya i va ser professor a la Universitat de Berlín, obtenint diverses distincions en el camp de la seva especialitat. Té publicades, en alemany, diverses obres de Química que segons sembla, va merèixer en el seu temps comentaris molt laudatoris.

Quan va tornar a Espanya va decidir entrar a treballar a la distribuïdora de pel·lícules “*Selecciones Capitolio*”, fundada per la seva família el 1922. Hi va entrar a treballar com a Conseller Delegat arribant amb el temps, a vicepresident del consell d'administració. Junt a la seva formació química, mantenia sense oblidar-la, la seva formació musical. Tocava el piano amb una notable mestria, practicant diàriament a fi de mantenir l'adequada qualitat interpretativa. Una senyora que és membre de la nostra Associació Wagneriana i que casualment vivia en el pis del costat de Daniel Mangrané, podia escoltar a través de la paret, les nombroses hores que el nostre biografiat hi dedicava per no perdre la seva habilitat per a la música. Aquesta profunda afició a la música en general i a Wagner en particular, el va portar a realitzar el 1951 la seva famosa –famosa entre els cercles wagnerians– pel·lícula “**Parsifal**” que va merèixer crítiques favorables unànimes, inclús a l'estranger.

Associació Wagneriana. Apartat postal 1159. Barcelona 08080
[Http://www.associaciowagneriana.com](http://www.associaciowagneriana.com) info@associaciowagneriana.com

En el número 32 de la nostra revista Wagneriana –gener/març 1999– ja vam tractar amb certa amplitud el tema. Diguem simplement que Daniel Mangrané es va embarcar en un projecte totalment inusitat, pel que va recavar la col.laboració dels tècnics més acreditats del seu temps, contractant també pels papers principals, actors de relleu nacional i inclús internacional, com Ludmila Tcherina i Gustavo Rojo. Per un dels papers de les **Noies Flors**, es va contractar a la llavors famosa vedet Carmen del Lirio. El guió va ser realitzar pel propi Daniel Mangrané, contant amb l'assessorament d'un prestigiós i conegut crític de cine de nom Angel Zúñiga. La fotografia va ser encomanada al llavors prestigiós Cecilio Paniagua, els decorats els va realitzar José Caballero i la direcció orquestral va ser de Ricardo Lamote de Grignon. La pel.lícula va ser codirigida pel propi Mangrané amb la col.laboració de Carlos Serrano de Osma. Tenint en compte que les raons que el van dur a produir aquesta costosa pel.lícula van ser exclusivament espirituals, resulta sorprenent que finalment fos inclús un èxit de taquilla.

Una altra faceta poc coneguda de Daniel Mangrané va ser la d'escriptor. Va escriure diverses obres entre les que destaca un conte titulat "**Kundry** – servir, servir" que el va acabar a Llavaneres el 1968. Pel que es refereix a la seva faceta de compositor difícilment es podrà reconstruir. La seva esposa ens va mostrar un calaix ple de partitures, algunes d'elles, còpies, i d'altres fotocòpies, però eren força abundants diversos originals. La vídua de Mangrané, la senyora Dulce Nombre de María Casanovas, ens va permetre fer còpies d'algunes cassetes amb música escrita pel seu marit. En aquestes cassetes hi ha les següents obres: Sonata en mi major per a piano (allegro moderato, adagio molto, allegretto espresivo); "El retablo infantil" format per 9 moviments amb els suggestius títols següents: "Durmiendo a la niña que llora", "Nocturno en el jardín donde contaban los cuentos", "A la muñeca que se rompió", "El gordo de la clase en el patio de recreo", "Cántiga a la infanta", "Canción del Trovador", "Danza de los monos del parque", "Contemplando como cae la nieve", "El cuento del príncipe que venció al dragón". Aquesta obra va ser composada entre 1949 i 1950 i al menys va ser interpretada una vegada, doncs la majoria dels moviments van ser interpretats pel pianista Xavier Broca en un concert celebrat a Sant Andreu de Llavaneres

el 10 d'agost de 1974. També es van incloure altres peces com "...Et sémitas tuas édoce me" (composada el 1965), "Te quiero" (1969) i "El sacrificio de Ifigenia" (1973). Aquesta és tota la informació que podem oferir pel que respecta a la faceta compositiva de Daniel Mangrané. Esperem que els fills de l'artista o bé altres familiars es decideixin a ordenar aquest calaix ple de partitures.

Daniel Mangrané va morir el desembre de 1985 i la seva mort va passar pràcticament desapercebuda.

Jordi Mota